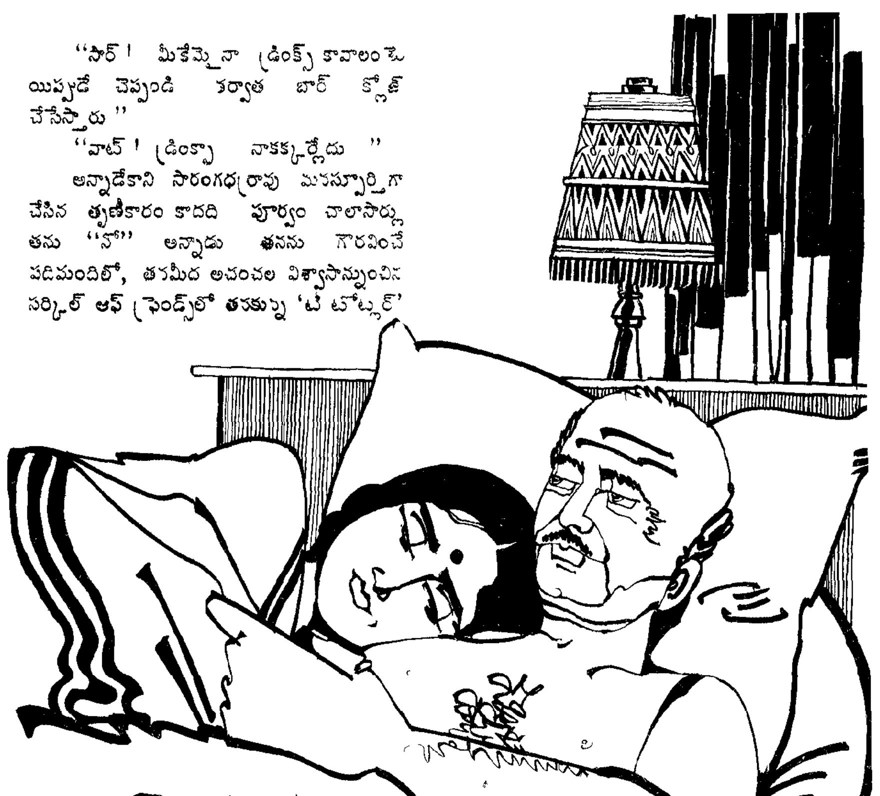

నిష్క్రమణం

ఇక్బాల్

"యువర్ బెడ్ వేప్ ఈజ్ డాక్టర్ సారంగధర్రావ్! రూం నంబర్ 465 ప్లీజ్!" రిసెప్షనిస్టువైపు హుందాగా చూచి అటెండెంట్ వెనక వైపు పీలుస్తూ నడిచాడు ప్రొఫెసర్ సారంగధర్రావు రిటైర్డ్ ప్రిన్సిపాల్ ఐదు పదులు దాటిన సారంగధర్రావు మొఘల్–ఎ–ఆజమ్ లా వుంటాడు విశిష్టమైన ఆయన పర్సనాలిటీలో ఏదో విపరీతమైన ఆకర్షణ శక్తి దాగివుంది ఆయనవైపు రెండోసారి చూడకుండా ఎవరూ వుండలేరు క్రమశిక్షణని, ఆయన్ని చెరో ఎత్తులో పెట్టి తూస్తే మొగ్గ ఈయనవైపే వుంటుంది పెద్దకొడుకు ఐ ఎ ఎస్ ఆఫీసరు ఢిల్లీలో వుంటున్నాడు తర్వాత కూతురు ఎమ్ ఎస్ సి హోమ్ సైన్స్ చదివి హైద్రాబాద్ రిసెర్చ్ లాబ్స్‌లోని ఒక సైంటిఫిక్ ఆఫీసర్ని పెళ్లాడింది ఆఖరివాడు ఎలక్ట్రానిక్ ఇంజనీయరు తుంబాలోని స్పేస్ రిసెర్చ్ ఆర్గనైజేషన్లో వుంటున్నాడు తనతో పనిచేస్తున్న స్టాటిస్టికల్ ఆఫీసరు మిస్ కుసుమ తన కన్ని విధాలా నచ్చిందని వాడు లెటర్ రాస్తే, తనూ ఓసారి చూచి సర్టిఫై చేద్దామని ప్రయాణమైన సారంగధర్రావు మద్రాసులో ఒక రాత్రి కోసం ఆగాడు అన్ని విధాలా ఆనందమయ జీవితాన్ని గడుపుతున్న సారంగధర్రావు కున్నదల్లా ఒకే లోటు భార్యా వియోగం ఈ వయస్సులో అన్నపూర్ణని కోల్పోవటంవల్ల తను సహధర్మచారిణినేగాక, ఒక మంచి ఫ్రెండ్, ఫిలాసఫర్ అండ్ గైడ్‌ని కోల్పోయిన వాడయేడు

నాలుగో అంతస్థులో లిఫ్ట్ నుంచి బయటపడి తాళం రూమ్‌బోయ్ చేతికిచ్చాడు వాడు సామాన్లు సర్ది వంగి విష్ చేసి వెళ్లిపోయేక సారంగధర్రావుకి మంచి షవర్ బాత్ చేద్దామనిపించింది బాత్రూం అద్దంలో తన వంటినీ, కండల్నీ చూచి ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ, "ఎలా వున్నావురా రంగా?" అని ప్రశ్నించుకున్నాడు ఎలా వుంటాడు? రాంగ్‌సైడ్ ఆఫ్ పిఫ్టీస్‌లో వున్నవాడిలా వున్నాడు సగం నుదుటిని ఆక్రమించిన నల్లటి ఉంగరాల జుట్టు స్థానంలో నిగనిగ మెరుస్తున్న బట్టతల చుట్టూ కాంపౌండు గోడలా మిగిలిన తెల్లజుట్టు వదులిచ్చిన కండరాలు కాని తన కళ్ళు ఇప్పటికీ రాక్షసి బొగ్గులాంటి ఆ మెరుపు చదువుకొనే రోజుల్నుంచీ అవే తన ఎసెట్ తనవి "ఇంటెలిజెంట్ లుక్స్" అని అప్పుడే అనేవాళ్ళు అసలా మాటకొస్తే యిప్పుడు ఏ భాషలో సినీఫీల్డు చూచినా ఏభై ఏళ్ళకు తక్కువైన సినలు హీరో ఎవడున్నాడు?

షవర్ క్రింద నిలబడి ఊహల్లో తేలిపోతున్నాడు సారంగధర్రావు తన దేహదారుఢ్యం కొంతవరకూ పెద్దవాడికి వచ్చినా, వెధవకి ఒంటిని కాపాడుకోవటం చేతకాదు ఎక్కువగా తాగుతున్నాడేమో పెద్ద పొట్ట వచ్చేసింది వాడు నడుస్తుంటే గుండ్రాయికి కాళ్ళు, చేతులు మొలిచినట్లుంటుంది

స్నానం ముగించి బట్టలు వేసుకుంటుండగా తలుపుమీద ఎవరో తట్టారు

"యస్. కమిన్!"

రూమ్ బోయ్ వచ్చాడు

"సార్! మీకేమైనా డ్రింక్స్ కావాలంటే యిప్పుడే చెప్పండి తర్వాత బార్ క్లోజ్ చేసేస్తారు"

"వాట్! డ్రింక్సా నాకక్కర్లేదు"

అన్నాడేకాని సారంగధర్రావు మనస్ఫూర్తిగా చేసిన తృణీకారం కాదది పూర్వం చాలాసార్లు తను "నో" అన్నాడు తనను గౌరవించే పదిమందిలో, తనమీద అచంచల విశ్వాసాన్నుంచిన సర్కిల్ ఆఫ్ ఫ్రెండ్స్‌లో తనకున్న 'టీ టోట్లర్' కిరీటాన్ని వదులుకోవడం యిష్టంలేక, ఒకటికి నాలుగుసార్లు "నో నో నో" అనేవాడు అలా అనేసి తన పవిత్రతను సంరక్షించుకున్నట్లు ఫీలయ్యేవాడు నిజానికి అలాటి అభ్యర్ధన ఎవరైనా చెయ్యాలనీ, తను ఆమడదూరం పారిపోయి, ఆ ఉదంతాన్నంతా అన్నపూర్ణకు చెప్పాలనీ అతని మనస్సులో వుండేది మెచ్చుకోలుగా అన్నపూర్ణ చూపినపుడు కలిగే థ్రిల్ ఆ వెధవ కుంకుడురసం లాటి డ్రింక్‌లో ఏముంది?

ఇప్పుడు తన్ను మెచ్చుకోడానికి, అన్నపూర్ణ లేదు

"డామిట్! టు డే ఐ విల్ డ్రింక్ బండబారిన మనస్సు విశృంఖల విహంగంలా విహరించేవరకూ ఐ కీప్ డ్రింకింగ్ బోయ్! ఎక్కడున్నావురా?" కాలింగ్‌బెల్ నొక్కేడు

బోయ్ ట్రే నిండా డ్రింక్స్ సర్ది పట్టుకొచ్చేడు

"ఇవన్నీ ఎవరు తెమ్మన్నారు?" సారంగధర్రావు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు

రూమ్ బోయ్ నవ్వాపుకుంటూ రహస్యం చెబుతున్నట్లుగా అన్నాడు

"సార్! రొంబా మోసం జరిగిపూడ్సింది సార్! ఆయమ్మ సినిమాష్టార్ వుండారే కాంతిశ్రీ. ఆయమ్మ యివ్వాళ ఆరుమ్గం చెట్టియర్‌తో ప్రొగ్రాం ఫిక్స్‌చేస్తిరి రూంకూడా అడ్వాన్స్‌గా బుక్‌అయి పూడ్సింది సార్! ఇప్పుడొచ్చిందే చెట్టిమ్మగారికి గుండె జబ్బు జాస్తియి పూడ్సింగి చెట్టియార్ ఫోన్లోద "సారీ" చెప్తిరి ఈయమ్మ డ్రింక్స్‌కూడా ఆడర్‌చేసి కూర్చునుండారు ఇప్పుడేమయింది డ్రింక్ క్యాన్సిల్ జల్సా క్యాన్సిల్ అమ్మకు రొంబా కష్టంసార్! లేదంటే వెయ్యిరూపాయలు నష్టంపుణ్ను సార్! అడడా ఏమి బ్యూటీ సార్!" గొంతు హెచ్చిస్తూ తగ్గిస్తూ, అంగాంగ విన్యాసం చేస్తూ అన్నాడు

సారంగధర్రావు నుదుట చెమటల్లు పట్టాయి అప్రయత్నంగా నిట్టూర్చాడు సారంగధర్రావు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు కళ్లముందు చీకటి తెరలు వడివడిగా విడిపోతున్నట్లు, ఎక్కణ్ణుంచో కాంతిపుంజమొకటి తారాజువ్వలా తనవైపుకు దూసుకొస్తూ, తన కళ్లలోకి రంగుల విస్ఫులింగాల్ని విరజిమ్మినట్లు ఫీలయ్యాడు

"సార్!" బోయ్ అర్ధోక్తిగా అన్నాడు

సారంగధర్రావు పిడికిళ్ళు బిగిసాయి కణతల్లోకి రక్తం ఉరికింది

రాత్రి సగం నలిగిపోయాక మల్లెల సౌరభాన్ని తనివితీరా పీలుస్తూ తనని పెనవేసుకుపోయిన కాంతిశ్రీ నున్నటి ఒంటిని అతి ఆప్యాయంగా, జాగ్రత్తగా గాజుబొమ్మని తడిమినట్లుగా తాకాడు ఈ కాంతిశ్రీ చాలామంది కుర్రాళ్ల గుండెల్లో నిద్రపోతుందని తనకు తెలుసు ఈమె డాన్స్

ఒక్కటుంటే ఆ సినిమా కనకాభిషేకం చేయించుకుంటుంది. ఆమె పెదవివిరుపుకోసం కొందరు, ఆచ్ఛాదన వేయని వక్షాన్ని చూడ్డానికి మరికొందరు, జఘన సౌందర్యాన్ని వర్ణిస్తూ ఇంకొందరు ఆమె సినిమాల్ని పదే పదే చూస్తారని విన్నాడు తను. ఎంతోమంది స్వప్నసీమల్ని సుక్షేత్రం గావించే ఈ అప్సరస ఈరోజు తనలాటి ముసలాడి బీటలుబారిన హృదయంపై పన్నీటిని కురిపించింది. సారంగధర్రావు చేతులు ఆమెచుట్టూ బిగుసుకున్నాయి. సౌందర్యపు ఎవరెస్ట్ అయిన ఆమె కళ్లలో మామూలుగానే ఎర్రజీర వుంటుంది. విస్కీవల్ల, నిద్రాభంగంవల్ల అవి జ్యోతుల్లా ప్రకాశిస్తున్నాయి.

మత్తుగా తన చెవి కొరికింది. "యూ ! నాటీ ఓల్డ్ బోయ్. ది బీస్ట్ యిన్ యూ ఈజ్ అవుట్ టుడే. లెటిట్ కిల్ మీ..."

'మాయిద్దరి కథ'లో ఎన్.టి.ఆర్. మంజుల

సారంగధర్రావు గుండెల్లోకి మురకత్తులు దిగేయి.

ఒక్కోసారి కవ్విస్తూ మరోసారి "బుడ్డామిల్‌గయా !" అని నవ్విస్తూ, తను ఊహించనైనాలేని ఏవో వింతలోకాలకి 'షైర్' తీసుకెళ్లింది. హాల్యూసినేషన్స్‌లోంచి నిద్రలోకి జారబోతున్న సారంగధర్రావుకి కర్ణకఠోరంగా తలుపు చప్పుడు విన్పించింది. అమలాపురంలో తన నౌకరు తలుపు 'నాక్'చేసే పద్ధతికాదది. సారంగధర్రావు కళ్లు బరువుగా తెరిచాడు.

నిష్క్రమణ

క్షీరసముద్రంలాటి దుప్పట్లోంచి కాంతిశ్రీ సొంకాళ్లు తొంగిచూస్తున్నాయి. మళ్లా సారంగధర్రావు గుండెలమీద జలపాతాలు దుమికాయి. ఈసారి తలుపు విరిగేంతటి చప్పుడయింది. క్షణకాలం తన మనస్సు కీడుని శంకించింది. "ఓహ్ ! భయపడొద్దు. అప్‌సెట్ అవకు !" తనకు తనే ధైర్యం చెప్పుకున్నాడు, సారంగధర్రావు. కాంతిశ్రీ భుజాలు పట్టి కుదిపాడు. కళ్లు తెరచి విసుగ్గా చూచింది "ఏమిట"న్నట్టు.

జవాబు యివ్వనవసరంలేకుండానే తలుపులు భళ్లున తెరచుకున్నాయి. సారంగధర్రావు అనిమిషుడయ్యాడు. కాంతిశ్రీ 'కెవ్వు'న కేకవేసి తన్ను చుట్టుకుంది. ఈసారి ఆలింగనం సారంగధర్రావు హృదయానందనాన్ని పూయించలేదు. నల్లత్రాచు పెనవేసుకున్నట్టు ఫీలయేడు. అప్రయత్నంగా అన్నాడు, "పోలీస్ !"

డాక్టర్ సారంగధర్రావు పరాయి ఆడదాని కౌగిట్లో వుండగా పోలీసులు చుట్టుముట్టారు. వాటెషేమ్ ! వాటె పిటీ ! ఐదు దశాబ్దాలుగా తను కాపాడుకున్న పరువు, ప్రతిష్ట ఒక కిరాయి ఆడదాని స్పర్శకోసం తగలెట్టేశాడు. ఇంపాజిబుల్ ! ఇదంతా ఒక పీడకల ! భగవాన్ ! ఈ కల కరిగి పోవాలి. తను త్రుళ్లిపడి కళ్లు తెరుస్తాడు. అమలాపురంలోని స్వంత యింట్లోనో, త్రివేండ్రంలోని కొడుకు ఇంట్లోనో నిద్రలేస్తాడు. లేచి పిచ్చికలను తల్చుకుని నవ్వుకుంటాడు. దట్సాల్ ! ప్లీజ్ గాడ్ ! ఫర్ గివ్ మి ! కళ్లు గిట్టిగా నులుముకుని చూచిన సారంగధర్రావుకి ఎదురుగా గదినిండా పోలీసులు, ఇన్స్‌పెక్టర్ కన్పించారు.

కాంతిశ్రీ బట్టలు సర్దుకుంటూ లేచి నుంచుంది.

తనింకా చచ్చిపోకుండా ఎలా ఉండగలిగాడు? ఒక్కసారి ఎటాక్ వచ్చి ఈ పాడుగుండె ఎందుకు ఆగిపోదు ?

తన్ను ఏ మిరకిల్ ఎందుకు కాపాడదు ? ఏ వటుడో వచ్చి తన్నెందుకు పాతాళానికి తొక్కెయ్యడు ?

తెల్లవారితే, పేపర్లలో ఈ విషయం ప్రింటయితే ?

మై గాడ్ ! ఆ'రేపు'ని నేనెలా ఎదుర్కోను ?

పెద్దకొడుకు ఆఫీసుకి వెళ్ళబోతూ, టై ముడి వేసుకుంటూ పేపర్లోకి చూస్తాడు. పక్కనే బాంబు పడ్డట్టు ఉలిక్కిపడతాడు. నో ! ఇటీజ్ సింప్లీ యింపాజిబుల్ !

తన ఒకే ఒక్క కూతురు అనిత మొగుణ్ణి ఆఫీసుకి పంపిస్తుంది. అక్కడ పేపరు చూచిన అల్లుడు యింటికి ఫోన్ చేస్తాడు. మొగుడి ఫోన్ కాల్‌ని అతి ఆనందంగా వినబోయిన అనిత ఈ విషయం విన్నప్పుడు, ఆమె ముఖం... నో...నో...

సారంగధర్రావు వణికిపోతున్నాడు. అప్పటికే ఆలశ్యమయిందని కుర్ర ఐ. పి. యస్. ఆఫీసరు ధుమధుమలాడుతూ వచ్చాడు. కాంతిశ్రీని చూచి,

"సో... సో... దేర్ యు ఆర్ ! మేడమ్ ! నువ్వు దొరికావంటే మా మెడకో పుచ్చు తగిలించావన్నమాటే. బిజినెస్ మాగ్నెట్స్ ! పొలిటికల్ డ్రాగన్స్ ! ఇంటలెక్చువల్స్ ! వాళ్ళని తప్పితే సామాన్యుల్ని దరిజేర్చవు. నువ్వు కేవలం విశ్వామిత్రుల కోసం నిర్దేశించబడిన మేనకవు. ప్రతిసారీ నువ్వు జారుకోవడం, నీ విటుల కోపాగ్నికి మే మాహుతి కావడం... ఆఁ ! నౌ, లుక్ హియర్ జంటిల్‌మన్ ! మీ రెవరైనా కావచ్చు. కాని నా చేతినుంచి తప్పుకోలేరు. యు కెన్ యూజ్ ఆల్ యువర్ ట్రిక్స్. నిప్పుల్లో నడవడమన్నా, సింహం జూలు పట్టి ఆడించడమన్నా నాకు సరదా ! కమాన్ ! మూవ్ క్విక్ !" సినిమా నటిని చూడగానే హీరో స్టైల్‌లో దంచేశాడు.

ఇంతమంది సమక్షంలో తన కొడుకులాటి వాడిముందు, తన కొడుకుకన్నా తక్కువవాడి ముందు తను దోషిగా నిలబడ్డాడు ! అంతటి విషాద సమయంలోనూ సారంగధర్రావుకి తనింకా యుక్తాయుక్తాల గురించి ఆలోచిస్తున్నందుకు నవ్వొచ్చింది. గొంతు పెగల్చుకుని అన్నాడు, "దయచేసి నన్ను బట్టలు మార్చుకోనివ్వండి. రెండు నిముషాల వ్యవధిస్తే... ప్లీజ్ !"

"ఆల్‌రైట్ !" తల ఒకవైపుకు వంచి కాళ్ళు రెండూ ఎడంగా పెట్టి చేతిలో స్టిక్ గాలిలో ఊపుతూ వయ్యారంగా అన్నాడు ఆఫీసరు.

"యు విల్ గెట్ ది లాస్ట్ టు మినిట్స్ ఆఫ్ యువర్ ఆనరబుల్ లైఫ్ ! త్వరగా తెమలండి !... అండ్ మై డియర్ లేడీ ! నువ్వు కూడా !"

అందరూ బయటికి నడిచారు, కాంతిశ్రీ, తను మినహా !

మూసిన తలుపువైపు తదేకంగా జూస్తూ ప్రెస్ యింటర్వ్యూను గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు ఆఫీసరు.

ఆ తలుపునే లోపలివైపు నుంచి జూస్తూ అనుకున్నాడు సారంగధర్రావు. "కరెక్ట్‌గా చెప్పావు బాబూ ! నా జీవితంలో ఈ రెండు నిముషాలు చాలా ఖరీదయినవి."

కాంతిశ్రీ వైపు నిర్లిప్తంగా జూచి తన గది వెనుకనున్న బాల్కనీ వైపు నడిచాడు సారంగధర్రావు. నాలుగో అంతస్థునుంచి కన్పించే నగర సౌందర్యాన్ని చూడటంలేదతను. ఆఖరుసారిగా భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాడు. బాల్కనీనుంచి గెంతేసిన సారంగధర్రావుకి కాంతిశ్రీ కేకతోగాని, పోలీసుల హడావిడితోగాని నిమిత్తంలేదు. ●

"కన్నవారిల్లు" లో దీప →